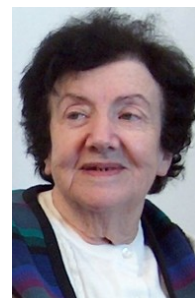

HADASA PINKUS

ur. 1924; Lublin

STRESZCZENIE RELACJI MÓWIONEJ

Relacja Hadasy Pinkus dotyczy w głównej mierze jej dzieciństwa i życia w przedwojennym Lublinie oraz losów rodziny w czasie okupacji niemieckiej.

Hadasa Pinkus wspomina swoją najbliższą rodzinę i dom rodzinny – rodziców, trzy starsze siostry oraz czteropokojowe mieszkanie w domu przy ulicy Lubartowskiej 21. Pamięta również swojego dziadka, Hersza Halbersztadta, który zmarł w czasie wojny i został pochowany na starym cmentarzu żydowskim w Lublinie. Wspomina także wywodzących się z Kraśnika dziadków ze strony matki – Herszhornów. Wiele miejsca w swej opowieści poświęca ojcu, który był sekretarzem w Jesziwie Chachmej Lublin oraz prezesem Zarządu Żydowskiej Gminy Wyznaniowej. Ojca wspomina jako bardzo inteligentnego człowieka, który mimo wielu zawodowych obowiązków bardzo interesował się domem i dziećmi oraz dbał o wykształcenie córek. Swoich rodziców opisuje jako „pobożnych, ale modernych” Żydów, którzy każdego dnia przyjmowali w domu na śniadanie i obiad dwóch studentów z jesziwy. Dzieciństwo przed wojną to także wspomnienia o służących i nianiach oraz wakacyjnych wyjazdach na wieś.

Część relacji dotycząca II wojny światowej to dosyć chaotyczne wspomnienia różnych wydarzeń z okresu okupacji niemieckiej. Hadasa Pinkus opowiada m.in. o tym jak Niemcy zabrali dzieci z żydowskiej ochronki, mówi o pomocy otrzymanej od ukraińskiego strażnika, który pomógł jej opuścić getto oraz wspomina straszny głód w obozie.

Hadasa Pinkus opisuje także swój powrót do Lublina po wyzwoleniu, pracę w domu dziecka w Lublinie, oraz wyjazd do Dzierżoniowa, gdzie pracowała jako kierowniczka przedszkola, aż do wyjazdu do Izraela w 1957 roku.

Data i miejsce nagrania	2006-11-16, Rechowot
Rozmawiał/a	Tomasz Czajkowski
Autor streszczenia	Maria Radek
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"